

aan. Zij sleten het grootste gedeelte van hun leven in duffe, maffe kantoren, soms in pakhuizen afgeschoten en wanneer zij dan 's zomers eenige uren in hun theetuin aan een onmogelijk laantje in een koepel boven een stinksloot mochten doorbrengen, gevoelden zij zich den koning te rijk. Aan den aanleg van vriendelijke wandeldreven in de onmiddellijke nabijheid hunner woonplaats werd niet gedacht: wanneer men voor zaken uit is, bekommert men zich niet of men in slijk en modder trapt en tegen elkander loopt. Maar dit is geheel anders, wanneer men voor zijn genoegen uit is en flaneeren wil... En waarlijk dat gemis aan ruime wandelwegen in het centrum der stad brengt een gemis van comfort en deftigheid mede, dat onbewust doet gevoelen, dat men hier niet anders leeft dan om geld te verdienen en wanneer dat geschied is, men niet beter kan doen dan naar elders te trekken, waar men meer op zijn gemak loopt en leeft". Het gevoel, dat Rotterdam als woonstad weinig aantrekkelijks bood, vindt men ook in een polemiek in de kolommen van de N.R.Ct. van 19-22 October 1894, waarbij de heer H. J. Meerkamp van Embden als paladijn optrad voor het fatsoen, dat eiste dat men zijn geld ook besteedde in de stad waarin men het had verdiend.

In het jaar 1893, toen de overeenkomst met de beide maatschappijen tot stand kwam, bestond er ten westen van de Westersingel nog maar een spaarzame bebouwing. Ten zuiden van de Nieuwe Binnenweg graasden de koeien in het z.g. Land van Hoboken; aan de noordzijde stond het imposante St. Anthoniusgesticht en even verder, tussen Binnenweg en Kruiskade, liep de smalle Gouvernestraat. De Bloemkweekerstraat was nog maar aan één zijde bebouwd. Verder naar het westen stonden er weer huizen aan de Josephstraat, Van Speijkstraat en Adrianastraat en ten westen van die laatste lag de schietbaan van de Koninklijke Scherpschutters, die zich van de Oude Binnenweg tot aan de Middelwetering (later Middellandstraat) uitstreckte.

Daar, waar de Binnenweg zich vertakte in Oude en Nieuwe Binnenweg, lag toen al het Kinderhuis van de Ned. Herv. Gemeente en aan de Oude Binnenweg de Industrieschool voor Meisjes. De bocht van de Nieuwe Binnenweg was voor een gedeelte bebouwd, evenals de zuidzijde van die straat tussen de latere 's-Gravendijkwal en Claes de Vrieselaan. Verder lag het land naar de zijde van Delfshaven open: de Beukelsdijkseweg, toen de grens